

— obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w toku niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego, skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się wielu oczywistych błędów w zakresie ustalenia i oceny okoliczności faktycznych sprawy, które wpłynęły na stosowanie i interpretację przesłanek zaistnienia korzyści gospodarczej, w rozumieniu w art. 107 ust. 1 TFUE, po stronie Ellinikos Xryssos.
- 2) W ramach zarzutu drugiego, skarżąca twierdzi, że Komisja w oczywisty sposób naruszyła prawo, błędnie stosując i interpretując aspekt definicji pomocy państwa w postaci zaistnienia korzyści gospodarczej, w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, błędnie stosując test prywatnego inwestora.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego, skarżąca twierdzi, że Komisja wielokrotnie w oczywisty sposób naruszyła prawo, błędnie stosując i interpretując przesłanki zaistnienia korzyści gospodarczej, w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ustalając zaistnienie takiej korzyści gospodarczej na podstawie własnych bezpodstawnych, wybiórczych i arbitralnych argumentów dotyczących rzekomej wartości przekazanych aktywów.
- 4) W ramach zarzutu czwartego, skarżąca twierdzi, że Komisja w oczywisty sposób naruszyła prawo, błędnie stosując i interpretując przesłanki zaistnienia korzyści gospodarczej, w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, błędnie uznając, iż zastosowane wobec Ellinikos Xryssos zwolnienie podatkowe stanowiło korzyść gospodarczą.
- 5) W ramach zarzutu piątego, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne i nadużyła władzy, uchylając swemu obowiązkowi rzetelnego i bezstronnego zbadania sprawy.

**Skarga wniesiona w dniu w dniu 19 maja 2011 r. —
Elmaghraby przeciwko Radzie**

(Sprawa T-265/11)

(2011/C 219/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ahmed Alaeldin Amin Abdelmaksoud Elmaghraby (Kair, Egipt) (przedstawiciele: D. Pannick, QC (Queen's Counsel), R. Lööf, Barrister, i M. O'Kane, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 63) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 4), wdrażającego decyzję Rady 2011/172/WPZiB, w zakresie, w jakim dotyczy skarżącego;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania w wysokości 5 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że art. 29 TEU jest błędną lub niewystarczającą podstawą prawną decyzji Rady 2011/172/WPZiB, ponieważ:
  - przywołana decyzja nie realizuje celu z zakresu polityki zagranicznej;
  - przyjęcie takiej decyzji (oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011) stanowi nadużycie władzy; oraz
  - wpisanie nazwiska skarżącego do załącznika do decyzji Rady 2011/172/WPZiB (oraz odpowiadającego jej rozporządzenia) było nieracjonalne.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że objęcie skarżącego zakresem stosowania decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 narusza jego prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że objęcie skarżącego zakresem stosowania decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 narusza zasadę proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że skarżący poniósł szkodę będącą bezpośrednim skutkiem przyjęcia decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011, którą to szkodę Unia powinna naprawić.